

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714206647
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2714206647.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: PhDr. I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, Z., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, Košice, zastúpený: JUDr. Peter Masarovič, advokát so sídlom Park Angelinum 2, Košice, o zaplatenie 1.255,25 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č. k. 7C/755/2014-48 zo dňa 8. októbra 2015 v časti priznanej náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy odvolacieho konania vo výške 17,19 eura, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd žalobu žalobcu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal na zaplatenie trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Súd rozsudok odôvodnil tým, že v danom prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva o revolvingovom úvere dňa 21.08.2009 a právny vzťah je potrebné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Vychádzajúc z obsahu zmluvy súd uzavrel, že neobsahovala podstatnú náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. a jasne a určite nevymedzovala počet a termíny splátok úrokov a poplatkov a preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. Odpočítaním zaplatenej sumy 1702,71 eura + 241,85 od reálne vyčerpanej celkovej sumy 1.251,88 eura súd vypočítal, že žalovaná uhradila žalobcovi vyššiu sumu, než jej bola reálne poskytnutá, preto návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., žalovanej nepriznal trovy konania, pretože si žiadne neuplatnila a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania vo výške 69,80 eura s tým, že vedľajším účastníkom uplatnené trovy sú účelné a hospodárne len v časti, pričom suma 69,80 eura pozostáva z odmeny za jeden úkon právnej služby 61,41 eura (za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom) a jeden režijný paušál 8,39 eura. Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (vyjadrenie sa k návrhu) súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad už viac ako rok rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu žalovanej okrem tých, ktoré sú súdu už známe zo zaužívanej súdnej praxe a tiež je povinnosťou súdu podrobiť súdnej kontrole titul (zmluvu), o ktorý sa nárok žalobcu opiera. Čiže ustálil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu

a to prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom. Tiež poukázal na to, že podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva.

Proti tomuto rozsudku podal v časti priznanej náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi odvolanie žalobca, ktorý namietol nezákonnosť rozhodnutia o náhrade trov konania a nezákonnosť priznania náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Poukázal na to, že ak zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Združenie - vedľajší účastník v tomto prípade namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, aby vystupovalo prostredníctvom svojich „odborne vyškolených“ zamestnancov a členov, vstupuje do konania vždy už zastúpené právnym zástupcom, a to pravidelne vo všetkých konaniach a bez výnimky. Poukázal na uznesenie NS SR z 20. júna 2014, sp. zn. 6MCdo 9/2013. Tvrdí, že údajné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nie sú účelné, uplatňujú sa v rozpore so zákonom, preto ich nárok nemá legitimitu a oporu v zákone. Ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti, ale je len prostriedkom generovania trov právneho zastúpenia. Poukázal tiež na to, že súd prvého stupňa priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia hoci len v časti, pritom ale konštatoval neúčelnosť právneho zastúpenia ako celku, a preto vedľajšiemu účastníkovi žiadnu náhradu trov právneho zastúpenia priznávať ani nemal. Pokiaľ vyjadrenie vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelný úkon, potom ani samotné prevzatie zastúpenia za účelom predloženia opakovaného podania nemá charakter účelného úkonu. Súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt ani nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka. S účinnosťou od 01.01.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas tohto, na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Vedľajší účastník uvedený nespĺnil, tak ako v iných prípadoch vstúpil do konania, kedy o žalovanom má informácie získané od súdu. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu sa vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že s odvolaním žalobcu nesúhlasí. Poprela tvrdenie žalobcu, že združenie OBRANA vstúpilo do konania samo. Mgr. Peter Masarovič so žalovanou komunikoval skôr, ako podal návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník a poskytol jej veľmi cenné informácie v danej záležitosti. Súhlasila písomne s jeho zastúpením, preto nevidí dôvod, prečo by združenie nemalo mať nárok na trovy súdneho konania.

K odvolaniu sa vyjadril i vedľajší účastník na strane žalovanej prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedol, že po tom, čo mu boli zo súdu zaslané listinné dôkazy podal vo veci kvalifikované vyjadrenie a namietol bezúročnosť úveru. Tiež poukázal na to, že žalobcovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.08.2009 vznikol v zmysle deklarovanej bezúročnosti len nárok maximálne na úhradu reálne vyplatenej sumy vo výške 1.251,88 eura, pričom ako vyplýva zo žaloby žalovaná uhradila už sumu 1.940,93 eura a na strane žalobcu vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 689,05 eura, ktorý je v zmysle § 451 OZ povinný vydať. Poukázal na úrokovú sadzbu a namietol rozpor konania žalobcu s dobrými mravmi. Prvostupňový súd sa stotožnil s právnym názorom vedľajšieho účastníka a rozsudkom žalobu zamietol. Poukázal tiež na § 93 ods. 4 O.s.p. a na to, že má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj v súlade s § 24 a § 25 ods. 1 O.s.p., realizujúc tak ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi. Poukázal i na rozhodnutie KS v Prešove č. k. 6Co/219/2012 zo dňa 31.07.2013. Právny zástupca musel podrobne žalobný návrh ako aj jeho prílohy preštudovať a posúdiť z hľadiska právnej úpravy o spotrebiteľských úveroch v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Jeho vyjadrenie nie je všeobecné, nemá formulárový charakter, ale konkrétne a individuálne sa vyjadruje k žalobnému návrhu. Poukázal tiež na prax žalobcu, ktorý dlhodobo a opakovanie uplatňuje voči spotrebiteľom jednak premlčané pohľadávky ako aj nároky zo zmlúv, ktoré obsahujú neprijateľné podmienky. Žalobca vo vzťahu k primeranosti a efektívnosti trov konania, ktorých si je ako vyplýva z jeho odvolania vedomý, zrejme pozabudol poznamenať, že sám si v danej veci uplatnil voči žalovanému spotrebiteľovi trovy konania v zastúpení advokátom, pričom hodnota jeho podaní vo forme formulárových žalôb je značne pochybná vo vzťahu k časovej a odbornej náročnosti ním uplatnených trov právneho zastúpenia. Žalobca v zastúpení advokátom si musel byť vedomý, že si v súdnom konaní uplatňuje pohľadávku zo zmluvy, ktorá nespĺňa zákonné náležitosti a teda znáša procesné riziko s tým spojené. Poukázal tiež na rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci C-279/09, kde združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta ako aj na náhradu trov konania. Ku svojmu vstupu do konania s ohľadom na novelu O.s.p. zák.

č. 353/2014 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť 01.01.2015, poukázal na § 355 druhá veta O.s.p., kde „právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú zachované.“ Prax odvolacích súdov, kde konštatovali účelnosť trov vedľajšieho účastníka je v rozhodnutiach: uznesenie KS Prešov, č.k. 18Co/242/2014 zo dňa 27.11.2014, uznesenie KS Košice č.k. 5Co/143/2015 zo dňa 14.04.2015, uznesenie KS Košice č.k. 2Co/356/2015 zo dňa 16.07.2015, uznesenie KS Banská Bystrica č.k. 17Co/139/2014 zo dňa 10.02.2015, uznesenie KS Banská Bystrica č.k. 17Co/1362/2014 zo dňa 28.04.2015, uznesenie KS Banská Bystrica č.k. 17Co/218/2014 zo dňa 19.02.2015. Vzhľadom k uvedenému vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania vo výške 17,19 eura. V prípade, ak by sa súd nestotožnil s jeho argumentáciou, navrhol, aby odvolací súd v súlade s ust. § 150 ods. 1 O.s.p. žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal so zreteľom na dôvody osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku ako aj dôvodov neúčelnosti trov právneho zastúpenia žalobcu, ktorý v zastúpení advokátom podáva hromadné identické formulárové žaloby, vyjadrenia ako aj odvolania kde mení len číslo konania, označenia účastníkov konania a predmet konania (viď uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo 9/2013).

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - žalobcom (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní uspel, má zásadne právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchyliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka. Ustanovenie § 142 vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) konania.

Pokiaľ ide o priznanie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi v prejednávanej veci, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa (o dôvodnosti priznania náhrady trov konania) i keď odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade je potrebné považovať vstup vedľajšieho účastníka do konania za oprávnený a jeho konkrétne úkony za účelné a kvalifikované. Argumenty vedľajšieho účastníka boli po právnej stránke opodstatnené a preto si uplatnil náhradu trov konania a tieto vyčíslil. Žalobca si uplatňuje dlhodobé nároky z neprijateľných zmluvných podmienok, z neúplných zmlúv, neobsahujúcich podstatné náležitosti, výšku úrokov v rozpore s dobrými mravmi, ako aj premlčané pohľadávky, preto vznesenie námietky premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie spotrebiteľskej zmluvy vedľajším účastníkom je potrebné považovať za úkon účelný. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že hrozba povinnosti zaplatiť trovy konania protistrane má mať tiež odradzujúci účinok a žalobcu má ovplyvniť v tom smere, aby upustil od uplatňovania premlčaných pohľadávok, nárokov z neprijateľných zmluvných podmienok a neúplných zmlúv.

Každú vec je potrebné posúdiť individuálne, aj z hľadiska účelnosti vynaložených trov konania, pretože trovy konania musia byť vynaložené účelne vždy. V tomto prípade vedľajší účastník vstúpil do konania so súhlasom žalovanej a kvalifikovaným spôsobom chránil jej záujmy, čo malo za následok zamietnutie žaloby žalobcu. Opodstatnenosť trov vedľajšieho účastníka potvrdzuje aj ustálená súdna prax (na ktorú aj vedľajší účastník). Tvrdenie žalobcu o neúčelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nemá opodstatnenie aj pre to, že sám žalobca je zastúpený advokátskou kanceláriou, ktorá sa špecializuje na takéto prípady a uplatňuje si trovy právneho zastúpenia.

Vstup vedľajšieho účastníka do konania bol zo strany žalobcu namietaný, preto bolo o jeho pripustení rozhodnuté uznesením súdu č. k. 7C755/2014-28 zo dňa 11.03.2015. Voči uzneseniu nebolo podané

odvolanie, nadobudlo právoplatnosť 17.04.2015. Z uvedeného dôvodu je irelevantné sa zaoberať námietkami žalobcu o vstupe vedľajšieho účastníka do konania.

Odvolačný súd preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. mal v odvolacom konaní úspech vedľajší účastník, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania. Vedľajší účastník si prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil a vyčíslil náhradu trov odvolacieho konania, preto odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania vo výške 17,19 eura, za jeden úkon právnej služby á 8,80 eura (§ 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 1/2 zo 16,60 eura), vyjadrenie k odvolaniu 19.11.2015, 1 x režijný paušál á 8,39 eura (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.).

Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.